

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-11-08
Besvaras senast
2019-11-20 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:333 Kliniska tester på barn

Drygt 80 procent av alla cancerdrabbade barn överlever i dag, och överlevnaden har legat på ungefär samma nivå sedan 1990-talet.

För att rädda alla cancersjuka barn krävs nya läkemedel och behandlingar, och i dag sker flera nya upptäckter och ny teknik på området. Forskarna vet i dag hur vi kan aktivera kroppens eget immunsystem till att slå mot cancercellerna, och genom att ta ut och modifiera immunceller utanför kroppen skapar forskarna redan nu mördarceller som attackerar tumörcellerna. Med förfinade genetiska analysmetoder blir diagnoserna mer precisa och behandlingen kan anpassas bättre efter varje enskilt barn. Forskarna kan bygga antikroppar, läkarna kan reparera skador som uppstår efter sjukdom och behandling, och vården har blivit bättre på att ta hand om infektioner som tidigare varit livshotande.

Man allt ser inte ljust ut. I dag saknar många dödssjuka barn tillgång till de senaste behandlingarna. Barn exkluderas, därför att i de fall barnen får testa mediciner som står under utveckling så går det inte att sedan dra slutsatser om vad det är som fungerar och varför, eftersom barnet inte ingår i en klinisk studie för barn.

Vi alla vet att barn inte är små vuxna. Deras kroppar växer och svarar annorlunda på behandling, och för att kunna ge den allra mest effektiva och säkra behandlingen är kliniska tester på just barn absolut nödvändiga.

Det har historiskt sett ansetts oetiskt att testa mediciner på barn, och än i dag är vi försiktiga med förslag kring detta. Barn är delikata, sköra varelser under utveckling som vi inte i onödan vill utsätta för lidande och biverkningar. Genom att barn inte fått ingå i kliniska tester har det lett till att barnläkare får pröva sig fram med vuxenmedicin när de traditionella behandlingsmetoderna inte har verkat. Detta resulterar i att resultaten inte är vetenskapligt säkerställda, och under tiden dör barn av sin cancer. Det är genom tester som läkarna, under säkra förhållanden, kan ta reda på vad som fungerar. Det är viktigt att vi så småningom hittar nya mediciner som kan bli standardbehandling och som kan rädda fler barn till ett friskare liv. För detta krävs engagemang från samhälle och läkemedelsbolag och en vård som ger läkare och sjuksköterskor tid och möjlighet att forska. Förut ansågs det oetiskt att involvera barn i medicinska studier. Med dagens förutsättningar vore det oetiskt att inte göra det.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Vad tänker regeringen göra för att barn ska få involveras i medicinska studier och då främst när det gäller barncancer?

.....

Carina Ståhl Herrstedt (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander